

[Hartvig Frisch.]

Lad saa gaa med, at det ærede Medlem siger, at vi alle sammen er tossede, saa bliver det dog i hvert Fald det ærede Medlem, der staar alene; hvor saa Karakteristikken skal lægges, det kan, vil jeg indrømme, føre til en meget akademisk Diskussion.

Men jeg vil gerne opkaste et Spørgsmaal — for det er det, der interesserer mig i denne Forbindelse —, nemlig dette: Det ærede Medlem regner med, at denne lave Sukkerpris er Verdensmarkedets Pris og følgelig er den egentlige Sukkerpris. Det er dèr, jeg vil sige, at naar det faktisk viser sig, at hele Verden har andre Sukkerpriser, vil Forholdet saa ikke være det, at hvis man tænker sig en Verden, hvor Reguleringer og Statsindgreb og alt det, som det ærede Medlem bekæmper, og som jeg med Hensyn til Verdenshandelen ikke finder heldigt, men som nu engang finder Sted — hvis man tænker sig en Verden, hvor alt dette ikke fandt Sted, vilde Sukkerprisen saa være de 14 Øre, som det ærede Medlem opererede med her? For det er nemlig det, jeg gør opmærksom paa, at det er en Fiktion.

Selvfølgelig, under alle de Reguleringer, der finder Sted, vil der paa visse af de Kolonier, der dyrker Rørsukker, være Vanskeligheder for overhovedet at komme af med deres Sukker, og dèr kan der da gøres ganske overordentlig gunstige Indkøb, og saa slutter det ærede Medlem deraf, at Sukkerprisen i Verden er saadan og saadan. Saa er det, jeg har undersøgt Sagen og set, hvordan andre Landes Priser er, og husk paa, ærede Medlem, der er ogsaa Tale om saadanne Lande som U. S. A. og England. Det er store Omraader, og det viser sig, at ingen af Stederne undtagen i Sverige har de saa lave Sukkerpriser i Detailhandelen, som vi har i Danmark. Saa faar det ærede Medlem undskyldte mig: det er alligevel for mig et vist Bevis for, at den Agitation, det ærede Medlem her har forsøgt at føre, ikke holder, at der, hvor skønt det end ser ud, i Virkeligheden ikke er Grundlag derfor.

Og naar den højtærede Handelsminister kunde sige til det ærede Medlem, at skønt vi har indført dette store Parti, har det ikke været muligt for os at afsætte nogen af vore Varer, saa rører vi ved noget af det, der er Hemmeligheden ved hele Spørgsmaalet. For derved viser den Udvej, det ærede Medlem peger paa, sig ikke at være nogen Udvej. Jeg tror derfor, jeg alligevel maa fastholde, at det er ganske interessant for os andre at se, hvorledes de faktiske Sukkerpriser er i andre Lande.

Løje: Den højtærede Handelsminister var inde paa det Spørgsmaal, jeg rejste vedrørende De danske Sukkerfabrikker, og Ministeren brugte det Udtryk, at der var ingen Grund til at tvivle paa Ledelsens Hæderlighed. Jeg har ikke tvivlet paa Ledelsens Hæderlighed, men den højtærede Handelsminister maa kunne forstaa, at naar der er et saadant Misforhold til Stede, som der er mellem De danske Sukkerfabrikkers formodede Aarsresultat og Nykøbing-Fabrikken tilsvarende Resultat, maa man stille sig uforstaaende over for dette Forhold. Det er saaledes, at Nykøbing-Fabrikken har meddelt, at hvis Fabrikken havde faaet Lov til at klare sig selv i disse to Aar, havde den kunnet udbetale Roedyrkerne 50 Kr. pr. Td. Land, medens den allervæsentligste Del af Sukkerfonden vil medgaa til at dække De danske Sukkerfabrikkers Underskud. Det er ikke let for os at forstaa, og derfor synes jeg, at det er i høj Grad baade berettiget og begrundet, naar vi ønsker, at hele dette Spørgsmaal skal undersøges, saa vi kan faa Klarhed paa, hvorledes det ligger.

Den højtærede Handelsminister fremsatte en Udtalelse, som maatte virke i høj Grad overraskende. Ministeren sagde, at hvis de nuværende Roedyrkere ikke vilde dyrke paa de Vilkaar, som nu bliver tilrettelagt gennem dette Lovforslag, vilde Ministeren anmode andre Landmænd om at tage fat paa at dyrke Sukkerroer. Jeg synes ikke, det er klogt at fremsætte en saadan Udtalelse i dette Øjeblik. Der er megen Uro i de paagældende Egne, og vi, der repræsenterer disse Egne — jeg tror, det gælder os alle —, betragter det som vor Opgave at skabe Ro om dette Forhold og ønsker, at det hele skal gaa saa fredeligt og roligt som muligt, og at Roedyrkerne skal udnytte de Muligheder, der findes i dette Lovforslag. Men jeg tror ikke, at det, at den højtærede Handelsminister fra dette Sted fremsætter en saadan Udtalelse, er egnet til at skabe Ro.

Men selv om det i og for sig maa opfattes som uheldigt, vil jeg dog sige, at der ligger jo ogsaa et glædeligt Moment deri, at den højtærede Handelsminister har villet fremsætte en saadan Udtalelse, det er jo i Virkeligheden et Brud paa den Linie, man fra den Side hidtil har fulgt, for jeg gaar naturligvis ud fra, at naar den højtærede Handelsminister herfra siger til Sukkerroedyrkerne: Hvis I ikke vil dyrke, opfordrer jeg andre til at tage fat, vil den højtærede Handelsminister benytte den samme Fremgangsmaade, naar Talen er om andre Erhverv her i Landet, hvad enten det er Ar-